

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022/2023-2025/2026

(skrajne daty)

Rok akademicki 2022/2023

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Wiedza o siedlisku
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych Instytut Nauk Rolniczych, Ochrony i Kształtowania Środowiska
Kierunek studiów	Ochrona środowiska
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 2
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Język wykładowy	j. polski
Koordynator	dr inż. Iwona Makuch-Pietraś
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr inż. Iwona Makuch-Pietraś

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2	28			28					5

1.2. Sposób realizacji zajęć zajęcia w formie tradycyjnej zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)**

wykład: egzamin

ćwiczenia laboratoryjne: zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Zaliczenie z przedmiotów: chemia, botanika, podstawy z geologii

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Zapoznanie z czynnikami glebowymi i klimatycznymi oraz powiązaniem między nimi oraz wpływem tych czynników na warunki siedliska i funkcjonowanie biocenozy.
C ₂	Wykształcenie umiejętności oceny wartości siedlisk i ich odporności na degradację na podstawie samodzielnie określonych wskaźników jakości gleb.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	wymienia i opisuje elementy siedliska oraz ich wzajemne relacje	Wo ₁ ,
EK_02	wskazuje metody oceny podstawowych parametrów wartości siedliska i jakości gleby	Wo ₄ ,
EK_03	Wykazuje odpowiedzialność za sprzęt i eksponaty oraz bezpieczeństwo pracy samodzielnie i w grupie	W ₁₀ ,
EK_04	wykonuje proste analizy laboratoryjne i na tej podstawie dokonuje oceny wartości przyrodniczej gleb.	U ₀₁ , U ₀₂ ,
EK_05	interpretuje stan siedliska oraz jego zagrożenia na podstawie testów laboratoryjnych.	U ₀₁ , U ₀₂ ,
EK_06	wykonuje i przedstawia na podstawie materiałów prezentację dowolnego siedliska.	U ₀₁ , U ₀₃ , U ₀₇ ,
EK_07	potrafi współdziałać w zespole podczas analiz laboratoryjnych oraz przy opracowaniu raportu oceny siedliska.	U ₀₁ , U ₀₂ , U ₀₃ , U ₀₇
EK_08	podejmuje działania w celu przedstawienia zasad ochrony siedlisk	K ₀₂

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Ważniejsze skały kraju (magmaowe, osadowe i metamorficzne) oraz ich wartość glebotwórcza
Mechanizmy powstawania gleby; zależność pomiędzy właściwościami gleby, a innymi elementami środowiska, procesy glebotwórcze
Główne gleby Polski, ich charakterystyka, systematyka i rozmieszczenie
Właściwości fizyczne, chemiczne i biologiczne a żyzność gleby
Woda w kształtowaniu siedlisk
Położenie ogólne i lokalne w kształtowaniu siedlisk

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Wpływ podstawowych czynników atmosferycznych (promieniowanie, temperatura, opady, osady, wiatr) na roślinność i ekosystemy
Regiony klimatyczne Polski, pory roku, astronomiczne, meteorologiczne oraz fenologiczne i ich związek ze stanem roślinności
Przebieg głównych leśnych i łąkowych jednostek typologicznych

B. Problematyka ćwiczeń laboratoryjnych

Treści merytoryczne
Podstawowe właściwości oraz prezentacja najbardziej rozpowszechnionych minerałów; systematyka i cechy identyfikacyjne skał
Ocena wpływu czynników antropogenicznych na stan siedliska
Systematyka gleb
Oznaczenie organizmów glebowych w różnych siedliskach
Oznaczenie właściwości fizycznych oraz określanie ich wpływu na żyzność wybranych gleb
Oznaczenie składu granulometrycznego, odczynu gleb, zawartości węglanów oraz ilości, jakości próchnicy, kwasowości hydrolitycznej, sumy zasad wymiennych i pojemności kompleksu sorpcyjnego – ćwiczenia laboratoryjne
Charakterystyka warunków siedliskowych na torfowiskach
Zapoznanie się z mapami glebowo-rolniczymi
Ocena warunków siedliskowych w oparciu o indeksy troficzności
Ocena warunków klimatycznych na przykładzie wybranych siedlisk
Prezentacja wybranych siedlisk na podstawie obszarów Natura 2000

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną,

Laboratorium: wykonywanie doświadczeń, praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja).

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Kolokwium, egzamin pisemny, sprawozdania	W, ćw. lab.
EK_02	Kolokwium, egzamin pisemny, sprawozdania	W, ćw. lab.
EK_03	Obserwacja wykonania ćwiczeń	Ćw. lab.
EK_04	Sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych, obserwacja ciągła	Ćw. lab.
EK_05	Obserwacja ciągła, sprawozdania	Ćw. lab.
EK_06	Prezentacja, obserwacja ciągła	Ćw. lab.
EK_07	Obserwacja ciągła, sprawozdania	Ćw. lab.
EK_08	Obserwacja ciągła, sprawozdania	Ćw. lab.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów uczenia się. O ocenie pozytywnej z przedmiotu decyduje liczba uzyskanych punktów z egzaminu (>50% maksymalnej liczby punktów): dst 51-60%, dst plus 61-70%, db 71-80%, db plus 81-90%, bdb $\geq 91\%$.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	56
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	udział w konsultacjach -3 udział w egzaminie -1
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	przygotowanie do zajęć - 10 przygotowanie do kolokwium -10 przygotowanie projektu/prezentacji -5 przygotowanie sprawozdania -10 przygotowanie do egzaminu -40
SUMA GODZIN	135
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	5

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	-
zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:
Bednarek R., Dziadowiec H., Pokojka U., Prusinkiewicz Z. Badania ekologiczno-gleboznawcze. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004.
Mocek A. Gleboznawstwo. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2014.
Reszelowie H. i R. Materiały do ćwiczeń laboratoryjnych z wiedzy o siedlisku. Katedra Agrobiologii i Ochrony Środowiska UR, maszynopis ss. 21
Turski R., Słowińska-Jurkiewicz A., Hetman J. Zarys gleboznawstwa. Wydawnictwo AR w Lublinie 1999.
Woś A. Meteorologia dla geografów. Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa 1996

Literatura uzupełniająca:

Bac S., Koźmiński C., Rojek M. Agrometeorologia. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 1993.

Bednarek R., Prusinkiewicz Z. Geografia gleb. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997

Makuch I., Ćwik A., Michalczuk J., Ortyl B. 2015. Obszary przyrodniczo cenne Rzeszowa w dydaktyce wybranych przedmiotów ochrony środowiska. W: Kukuła K., Reszel R. (red.), Ochrona środowiska na studiach przyrodniczych. Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów, s. 179-196.

Wójcik T., Makuch-Pietraś I., Ćwik A., Ziaja M. 2020: Antropogeniczne zmiany wybranych elementów środowiska przyrodniczego w rezerwacie leśnym Lisia Góra w Rzeszowie, Sylwan 164 (3): 246-253.

Wójcik T., Ziaja M., Makuch-Pietraś I., Ćwik A., Kotańska M. 2018: Szata roślinna rezerwatu „Lisia Góra” w Rzeszowie, Fragm. Florist. Geobot. Polon. 25(1): 21-43.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej